

## ΟΙ ΔΥΟ ΜΟΝΟΦΘΑΛΜΟΙ

---

Ἐνα μάτι ἔχ' ἡ Κυδίππη,  
Ἐνα λείπει τοῦ Φιλῆ·  
Τὸ ζερβὶ 'ς ἐκείνη λείπει,  
Εἰς τὸν ἄλλον τὸ δεξί.

Κρῖμα ! ἀλλὰ 'ς τὰ σκοτεινά τους,  
Τὰ ματάκια τὰ νεκρά,  
Θεταῖς ἀχτίδες ἡ ὠμμορφιά τους,  
Φῶς παράδεισου σκορπᾷ.

— Τῷνα μάτι, ποῦ σοῦ μένει,  
Χάρισέ τ', ὠραῖο παιδί,  
'Στὴ μανοῦλα τὴ θλιμμένη,  
'Στὴ μανοῦλα τὴν καλή.

Κ' ἔτσι ἡ δόξα θὰ σᾶς μείνη·  
Θὰ τιμνιέται μάνα, γυιός·  
'Αφροδίτη νᾶν' ἐκείνη,  
Κ' ἐσὺ Ἔρως ὁ τυφλός.

(Μίμησις ἀρχ. ἐλληνικοῦ)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΤΖΟΚΗΣ